

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ
—
ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
—
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φ.ρ. Χρ. 10
—
Τιμή Φύλλου
5 λεπτά 5

ΕΤΟΣ Α' | ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 2 Ιουνίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός Οικονόμου 400. 4 | ΔΡΙΘ. 43

— ΦΩΝΗ ΛΑΟΥ...

ΑΡΓΕΙ να μιλήρη ο Λαός, αλλά δεν βουβαί-
νεται. Θα μιλήρη μιὰ μέρα. Κι' όταν τὸ
μαχαίρι φθάσῃ πιά στὸ κοκκαλί, κι' όταν ἀπο-
φασίτῃ ἀνάβηξ τὸ στόμα του, ἡ φωνή του θὰ
ἰχθήσῃ βάρια ὡς αἱ σάλπιγγες τῆς Ἱερικῆς
καὶ θὰ γκρεμίσῃ θρόνους καὶ θὰ σκορπίσῃ γύρω
τους πτώματα καὶ θὰ πύξῃ τὴν ὁργὴν του μέσα
σ' αἱμάτων ποταμούς.

Ὁ Σερβικὸς Λαὸς ἐσώπασε χρόνια καὶ χρό-
νια. Ἄφησε τὴν Ἰδιοτέλεια νὰ ὀργιάζῃ εἰς
βάρος του κι' ἄφησε τὸν κόσμον νὰ πιστέψῃ
πὺς ἦταν ψόφιος, πεθαμένος Λαός, πὺς δὲν
εἶχε λάρυγγα νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ χέρια νὰ
τιμωρήσῃ τοὺς ἀποναρχόνοντας τὴν θέλησίν
του, τοὺς ὑπονομεύοντας τὸ εἶναί του.

ΑΜΑ ἤρθε ἡ ὥρα καὶ μίλησε ὁ Σερβικὸς
Λαός. Καὶ μίλησε τόσο ἄγρια, ἀλλὰ καὶ
τόσο δίκαια, ὥστε μετέβαλε τὴν αἱματολου-
σμένη τραγωδίαν τοῦ Βελιγραδίου εἰς πράξιν
ἐξίλασμο, ἡ ὁποία προκαλεῖ τὴν τραγικὴν
φρίκην καὶ τὸν ἀχαλίνωτον θαυμασμὸν, ἀντὶ νὰ
προκαλέσῃ τὴν βδελυγμίαν καὶ τὸν οἶκτον.

ΘΑ κερδίσῃ ἡ Σερβία ἢ θὰ ζημιωθῇ ἀπὸ τὸν
τελευταῖον σπασμὸν τῆς ζωῆς ποῦ ἐδειξε; Θὰ
ἀναγεννηθῇ ὡς ἔθνος τὸ ὁποῖον ἔχει σπέρματα
ζωῆς μέσα του—σπέρματα μουχλιασμένα ἕως
προχθὲς καὶ ἀναζωογονηθέντα σὲ μιὰ στιγμή
ὑπεροχῆς δράσεως — ἢ θὰ ἐξοφλήσῃ μιὰ καὶ
καλὴν μετὴν ἱστορίαν, ὥστε ἀπὸ τὸ Σαίξπηρειον
δράμα ποῦ ἐπαίχθηκε στ' ἀνάκτορα τῶν Βασι-
λέων τῆς;

Ἡ αὔριον θάποφασίσῃ τὴν τύχην καὶ θὰ
συγγράψῃ τὸν ἐπίλογον τοῦ παρελθόντος καὶ
τοῦ μέλλοντός τῆς τὸν πρόσλογον.

Ἡ σήμερον εἶνε καταπλημμυρισμένη μονον
ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ Λαοῦ, ἀπὸ τὴν ἄγριαν καὶ
δυνατὴν φωνήν, ἡ ὁποία δὲν περιορίζεται μέσα
στὴν Σερβίαν, ἀλλὰ φθάνει ὡς σκληρότατο μὰ
καὶ σωτήριο μαθημα παντοῦ δπου ὑπάχουν Ἀρ-
χόντες λησμονοῦντες ὅτι ὁ Λαὸς ἀργεῖ νὰ μι-
λήσῃ χωρὶς καὶ νὰ βουδαινέται.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

[Μὲ δικαιολογημένη συγκίνησις ὁ κόσμος τῶν γραμμά-
των θηκούσῃ ὅτι πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς ἀπὸ τὸν
κ. Πιῦλλον Γνευτὴν μιὰ συλλογὴ ἀπὸ δικήσας περίπου
σελίδας ἀνεκδότων δημοτικῶν τραγουδιῶν τῆς Ρόδου. Τὰ
τραγουδιὰ αὐτὰ, ἀνέκδοτα τὰ περισσότερα, καὶ τῶν πα-
ρῶν καὶ τῶν παλαιῶν δημοτικῶν εἰς διάφορες τυπ-
λογίαις—τὰ ἐμμέλως ἑνὸς Ροδίτου δασκάλου, ὁ Δέσποτας,
κι' ὁ κ. Γνευτῆς, ἀπὸ τὴν Ρόδον ἐπίσης καταγόμενος. Τὰ
ἐξή τραγουδιὰ, τὰ ὁποῖα ἀπεσπαστε ἀπὸ τὴν συλλογὴν ὁ
πολύτιμος συνεργάτης μας χάριν τοῦ «Νοῦμα» καὶ μᾶς
τὰ ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν, θὰ σᾶς δώσουν ἡμῶν ἰδίαν
τῆς ἀξίας ὅλης τῆς συλλογῆς].

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ

I

Κοιμᾶται τὸ παιδάκι μου
Καὶ ποῖος θὰ τὸ ξυπνήσῃ;
Τἀνδόνι τῆς Ἀνατολῆς
Καὶ τὸ πουλὶ τῆς Δύσης.

II

Παιδάκι μου, στὴ κοῦνια σου
Τρία δέντρα θὰ φυτέψω.
Τὸ ἴνα νὰ λέει μυρσινιά
Τἀλλο νὰ λέει δάφνη.
Τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο
Τριανταφυλλιά μὲ τάνθη.
Νὰ σερπῇ ἀνεμὸς τῇ μυρσινιά
Κ' ἡ μυρσινιά τῇ δάφνῃ
Κ' ἡ δάφνη τὴν τριανταφυλλιά
Νὰ σὲ ραντίζουν τάνθη.

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ

I

Ἐλᾶτε οἱ θλιβομένους τοῦ χάριτος λιγαμένους
Νὰ πᾶμε νὰ συνάξωμε τοῦ κάμπου λουλουδάκια
Νὰ πᾶμε νὰ τὰ πάρουμε τοῦ Χάρου ἵνα πεσκέσι
Νὰ μᾶς τοὺς ἴψωσιν νᾶρχουνται στίς τρεῖς φορές τὸ
[Χρόνον
Τὰ Φῶτα, τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴ Μεγάλαν Πέφυην
Καὶ τὴ Μεγάλαν Κυριακὴν ποῦ λέν Χριστὸς Ἀνέστη.

II

Γιὰ πέ μου, τὸ παιδάκι μου, πότε νὰ σὲ προσμένω;
Νῆψω κερὰ στὴν πόρτα μου, λαμπάδες στὴν αὐλὴν μου.
Καὶ χρυσοπολιέχαιο στὴ μέση τοῦ σπητιοῦ μου.
Κ' ἐκεῖνος π' ἔταν ψένιμος, ψένιμ' ἀπολογήθη
—Στὴ χίλια ἐγὼ δὲν ἔρχομαι, στὰ μέρια δὲ διαβαίνω,
Τὴν κόρη μου κι' ἂν εὐλογῶν τὴν πόρτα δὲν ἐμπαινῶ.

III

Ἐλᾶτε μὲ τὰ δάκρυα μας νὰ σέρουμε ποτάμι.
Καὶ τὸ ποτάμι νὰ διαβῇ στ' Ἀδὴν τὸ περιόδι.
Νὰ ξυριστοῦν τὰ ξέριστα, νὰ πιῇ ὅν τὰ δίψασμένα
Νὰ πλύνουν καὶ τὰ ρούχά τους τὰ βαρειολερωμένα.

IV

Ἐχτές τὸ βράδι ἐθαύασι τῆς ἐκκλησίᾳς τὴ πόρτα
Κι' ἀκούσα μέσα ταραχὴ καὶ θόρυβον μεγάλον
Κι' ἀκούσα τὴ Χαρόντισσα ἐμύλωνε τοῦ γυναιὸς τῆς
—Γιὲ μου ὅσες μοῦ ἔρες ὄνεις ἐμῶν τῶν
Μαῦτῃ τὴ νύκτ' ποῦ μοῦ ἔρες δὲν ἔμπορῶ ἢ μετ' ὅσων
Κλαίει θέλει τὴ μάνα τῆς, θέλει καὶ τὰ παιδιὰ τῆς.
Γυρεύει καὶ τὸν ἀντρα τῆς καὶ σπαρμὸν δὲν ἔχει.

ΝΑ ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὁ Α.Ε.ὸ ἡγεμὼν τῆς Σάμου Α
Μάυρογένους, καὶ ἡ πράξις του διὰ τὴν ἐποικίαν προ-
καλεῖ τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν σεβασμὸν κάθε πολίτη,
ποῦ πονεῖ τὸ ἔθνος του, εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνας αἱ ὁ-
ποῖαι ἀποδείχνουν ἑξάστερα μὲ ποῖα γενναιοσυρόνη
καὶ δύναμη θελήσεως πρέπει νὰ στολίζεται ἑνας
ἡγεμὼν.

Ἀπὸ τὴν ἐβδομαδιαίαν ἐφημερίδα τῆς Σάμου
«Φῶς» μαθαίνουμε πὺς οἱ πρόην βουλευταὶ τῆς,
σὺν νὰ ποῦμε οἱ Ὑπουργοὶ τῆς, ἦσαν ὀρειλότες
τοῦ Δημοσίου καὶ δὲν ἐννοοῦσαν νὰ πληρώσουν τὰ
χρέη τους, παρὰ κατέρωσαν μ' ἑνα ψήφισμα τῆς
Γενικῆς Συνελεύσεως, δηλ. τῆς Βουλῆς, ν' ἀπαλ-
λαχθοῦν ἀπ' αὐτὰ. Τὸ σχετικὸ ἀπόσπασμα τῶν
πρακτικῶν ὑπεβλήθη εἰς τὸν ἡγεμὼνα πρὸς ὑπο-
γραφὴν γιὰ νὰ πάρῃ ἡ δωρεὰ καὶ ὅλο τὸν ἐπίσημον
χαρακτῆρα τῆς νομιμοποιήσεως.

Ὁ ἡγεμὼν ὅμως, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ τὸ δημόσιον
χρῆμα ἱερὸν καὶ ἐνδιαφέρεται περισσότερο γιὰ τὸ
καλὸ τῆς χώρας του παρὰ γιὰ τὴν εὐνοίαν τῶν
πρόην καὶ νῦν Ὑπουργῶν Του, μ' ἑνα διάταγμα
ἀκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως καὶ
ἐκήρυξεν ὅτι ὁ σεβασμὸς Του πρὸς τὰς διατάξεις
τοῦ Ὁργανικοῦ Χάρτου, δηλ. τοῦ Συντάγματος, δὲν
τοῦ ἐπιτρέπει νὰ βάλῃ τὴν ὑπογραφήν Του κάτω ἀπὸ
τέτοια ἀπόφαση.

Ὁ ἡγεμὼν τῆς Σάμου νομίζει πὺς ἔκαμε μόνον
τὸ καθήκον του· μὰ ἡμεῖς ποῦ δὲν εἴμαστε συνειδη-
σμένοι νὰ βλέπουμε τέτοιον περιορισμὸν στὰς ὑπερβά-
σεις τῶν καθηκόντων τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς Βου-
λῆς, νοιώθουμε κάποια δυνατὴ ἐντύπωση ἀπὸ μιὰ
τέτοια ἐξέσκηση τοῦ Veto, μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Πολι-
τεία περιβάλλει τοὺς Ἀνωτάτους Ἀρχόντας. Καὶ
πολὺ δικαίως ἐνθουσιάστηκε ὁ Σαμιακὸς λαὸς μὲ τὸν
ἡγεμὼνα του, γιατί εἶδε πὺς ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὰς
τυχὸν παρανομίας τῆς Βουλῆς καὶ τῶν Ὑπουργῶν
ὑπάρχει τὸ δυνατόν χέρι τοῦ ἡγεμόνος, ποῦ ξέρει
καὶ μπορεῖ νὰ τοὺς συμμαζεύει καὶ τοὺς ὑποδαίχνει
ποῖο εἶνε τὸ καθήκον τους γιὰ τὸ συμφέρον τῆς χω-

ΗΛ. Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗΣ